

Mevlid-i Şerif

- Allah- Adın Bahri
- Hak Teala Bahri
- Viladet Bahri
- Merhaba Bahri
- Mirac-ı Hazret-i Peygamber
- Evvel andık

ALLAH - ADIN BAHRİ

Mefhar - i Mevcudât, Hazret-i Fahr-i Alem Muhammed Mustafâ râ Salevât	Ola kim rahmet kıla ol padişah Ol Kerimü ol Rahimü ol ilâh	Haşre dek ger denilirse bu kelâm Nice haşr ola, bu olmaya temâm
Allâh adın zikredelim evvela Vacib oldu cümle işte her kula	Birdir ol birliğine şek yokdürür Gerçi yanlış söyleyenler çok dürür	Pes Muhammeddir bu varlığa sebeb Sıdk ile ânın rızasına kıl taleb
Allâh adın her kim ol evvel anâ Her işi âsan eder Allâh anâ	Cümle alem yok iken ol var idi Yaradılmıştan Gani Cebbâr idi	Ey azizler işte başlarız söze Bir vasiyet kılarız illa size
Allâh adı olsa her için önü Hergiz ebter olmaya anın sonu	Var iken ol yok idi ins-ü melek Arşü ferşü ayü güm hem nüh felek	Ol vasiyyet kim derim hem tuta Mis gibi kokusu canlarda tüte
Bir kez Allâh dese şevkile lisan Dökülür cümle günah misli hazan	Sün ile bunları, ol var eyledi Birliğine cümle ikrar eyledi	Hakk Teala rahmet eyleye anâ Kim beni ol bir dua ile anâ
İsm-i pâkin pâk olur zikreleyen Her murada erişir Allâh diyen	Kudretin izhâr edüp hem ol Celil Birliğine bunları kıldı delil	Her kim diler bu duada buluna Fatiha ihsan ede ben kuluna *
Aşk ile gel imdi Allâh diyelim Dert ile göz yaş ile ah edelim	"Ol!" dedi bir kere var oldu cihan "Olma!" derse, mahv olur ol dem hemân	

* Mevlid-i Şerif-in müellifi Merhum Süleyman Süleyman Çelebi Hazretleri'nin ruhu için ve bu satırları okuyan, dinleyen, okumasına sebep olanlardan yaşayanların ruhu makamlarına, ahirete göçmüş olanlarında ruhlarına [El-Fatiha](#).

HAK TEALA BAHRİ

Hak Teala çün yarattı Ademi Kıldı Ademle müzeyyen alemi	Sonra Havva alınna nakletti bil Durdu anda dahi nice ayü yıl	Geldi çün ol rahmeten lil'alemin Vardı nur anda karar etti hemin
Ademe kıldı ferişteher sücud Hem anâ çok kıldı ol lütf issi cüd	Şit doğdu anâ nakletti bu nur Anın alınnda tecelli kıldı nur	"Ger dilersiz, bulasız oddan necât Aşk ile, derd ile edin essalat "
Mustafa nurunu alınından kodu "Bil habibim nurudur bû nur dedi"	Erdi İbrahimi İsmâile hem Söz uzanûr eğer kalanın der isem	
Kıldı o nur anın alınnda karar Kaldı anın ile nice ruzigâr	İşbu resm ile müselsel muttasıl Ta olunca Mustafa'ya muntekil	

VİLADET BAHRİ

Şefiul'usati fi yevmil'arasat, Hazreti-i Ahmedü Mahmudü Muhammed Mustafa râ Sâlevat

Amine hatun Muhammed annesi Ol sadeften doğdu ol dür danesi	Çün göründü bana bu işler ayân Hayret içre kalmış idim ben hemân	Bu gice şâdân olur erbâb- dil Bu giceye can verir eshab-ı dil
Çünkü Abdullah'dan oldu hâmile	Yarılp çıktı divardan nagehan	Rahmeten lil'alemindir mustafa

Vakt erişdi هفته vü eyyam ile	Geldi üç huri banâ oldu ayan	Hem şefiu'l-muznibindir mustafa
Hem Muhammed gelmesi oldu yakîn Çok alametler belirdi gelmedin	Bazıları derler ki ol üç dilberin Asiye'yi biri ol meh-peykerin	Vasfını bu resme tertib etdiler Ol mübarek nuru tergeb ettiler
Ol Rebiul evvel ayı nicesi On ikinci gece isneyn gecesi	Biri Meryem hatun idi aşikâr Birisi hem hûrilerden bir nigâr	Amine eder çü vakt oldu tamam Kim vücuda gele ol hayrül enam
Ol gece kim doğdu ol hayrül beşer Anesi anda neler gördü neler	Geldiler lutf ile ol üç mehcebin Verdiler bana selam ol dem hemin	Susadım gayet harareten kati Sundular bir cam dolusu şerbeti
Dedi gördüm ol Habibin ânesi Bir acep nur kim güneş pervanesi	Çevre yanıma gelip oturdular Mustafayı birbirine muştular	Şerbeti karşımda tutdu hûriler Bunu sana verdi Allah dediler
Berk urup çıktı evimden nagehan Göklere dek nur ile doldu cihan	Üç alem dahi dikildi üç yere Her birisin edeyim nerden nere	Kardan ak idi ve hem soğuk idi Lezzeti dahi şekerde yok idi
Gökler açıldı ve feth oldu zulem Üç melek gördüm elinde üç alem	Dediler oğlun gibi hiç bir oğul Yaradılalı cihan gelmiş değil	İçtim anı oldu cismim nura gark Edemedim kendimi nurdan fark
Biri meşrik biri mağribde anın Biri damında dikildi Kâ'benin	Bu senin oğlun gibi kadri cemil Bir anâya vermemiştir ol Celil	Geldi bir ak kuş kanâdiyle revan Arkamı sıvadı kuvvetle heman
Bildim anlardan kim ol halkın yeği Kim yakın oldu cihana gelmeği	Ulu devlet buldun ey dildare sen Doğuserdir senden ol hulki hasen	Doğdu ol saatte ol sultan-ı din Nura gark oldu semavat ü zemin
Bildim anlardan ki ol halkın beyi Kim yakın oldu cihanâ gelmeyi	Bu gelen ilm-i ledün sultanıdır Bu gelen tehvid-i irfan kânıdır	Sallü aleyhi sellimü teslima Hatta tenali cennetten ve naima
İndiler gökten melekler saf ü saf Kabe gibi kıldılar evim tavaf	Bu gelen aşkına devreyler felek Yüzüne müştakdürür ins ü melek	Essalatü vesselamü aleyke Ya Resulallah Esselatü vesselamü aleyke Ya Habiballah Essalatü vesselamü aleyke Ya Seyyidel-evveline velâhirin.
Hem hava üzre döşendi bir döşek Adı Sündüs, döşeyen anı melek	Bu gece ol gicedir kim, ol şerif Nur ile alemleri eyler latif	

MERHABA BAHRİ

Yaradılmış cümle oldu şadüman Gam gidip alem yeniden buldu can	Ey cemali gün yüzü bedr-i münir Ey kamû düşmüşlere sen dest-gir	İşbu heybetten Amine hub rû Bir zaman akılı gidüp geldi gerû
Cümle zerrat-i cihan edip seda Çağrısuben dediler kim merhaba	Dest-girisin kamu üftadenin Hem penahı bende-vü azadenin	Gördü gitmiş huriler hiç kimse yok Görmedi oğlun tazarru kıldı çok
Merhaba ey âl-i sultan merhaba Merhaba ey kan-i irfan merhaba	Ey gönüller derdinin dermanı sen Ey yaradılmışların sultanı sen	Huriler aldı tasavvur kıldı ol Hayret içre çok tefekkür kıldı ol
Merhaba ey sırr-ı fûrkan merhaba Merhaba ey derde dermân merhaba	Sensin ol sultan-ı cümle enbiya Nur-i çeşm-i evliya vü asfiya	Çevre yanın isteyü kıldı nazar Gördü kimbir köşede hayrül-beşer
Merhaba ey bülbül-i bağ-ı Cemâl Merhaba ey derde derman merhaba	Ey risalet tahtının sen hatimi Ey nübüvvet mührünün sen hatemi	Şöyle Beytullaha karşı ol Resul Yüz yere vurmuş ve secde kılmış ol
Merhaba ey mah-ü hürşid-i Hüda Merhaba ey Hakk'dan olmayan cüdâ	Çünkü nurun ruşen etdi alemi Gül cemalin gülşen etdi alemi	Secdede başı dili tahmid eder Hem kaldırmış parmağın tehvid eder
Merhaba ey asi ümmet melcei Merhaba ey çaresizler eşfai	Oldu zail zulmet-i cehl-ü dalâl Buldu bâğ-ı marifet ayn-i kemal	Debrenür dudakları söyler kelâm Anlayamazdım ne derdi ol hüman
Merhaba ey can-ı bâki merhaba Merhaba uşşaka saki merhaba	Ya Habiballah bize imdad kıl Son nefes didarın ile şad kıl	Kulağım ağzına verdim dinledim Söylediği sözü ol dem anladım
Merhaba ey kudreti ayn-ı Halil Merhaba ey has-ı mahub-u Celil	Ger dilersiz, bulasız od-dan necât Aşk ile, derd ile edin es-salat	Der ki ey Mevlâ yüzüm tuttum sanâ Ya İlahi ümmetim ver- gil banâ
Merhaba ey rahmeten lil'alemin Merhaba sensiz şefia'l müznibin	Çünkü ol mahub-i Rahman ü Rahim Kıldı dünyayı cemalinden naim	Ümmetim dedi sanâ çün Mustafa Ver salavat sen de anâ bul safa
Merhaba ey Padişah-ı dû cihân Senin için oldu kavniye mekan	Birbirine muştalayıp her melek Raksa girdi şevk ü şadından felek	

Miracı Hazreti Peygamber

Sahibü'l hullet-i vettaç, verakib'ül büraki fi leyleti'l mir'ac Hazret-i Ahmed-i Mahmud-ü Muhammed Mustafa ra salevat

Gel beri ey aşk od'una yanıcı Kendüyi maşuka aşık sanıcı	Gel gidelim Hazrete ya Mustafa Muntazırdır anda ashab-ı safa	Hep gök ehli cümle karşı geldiler Mustafaya izzet ikram kıldılar
Dinle gel mir'acın ol şahın ayan Aşık isen aşk oduna durma yan	Sanâ cennetten getirdim bir burak Deveti Rahmandurur eyle yirak	Merhaba ya muhammed dediler Ey şefaât kân-ı Ahmed dediler
Bir düşenbih gecesi tahkik haber Leyle-i kadr idi o gece meğer	Durdu yerinden hemanden Mustafa Kodu tacı başına ol pür safa	Her biri kutladı mi'racını Dediler giydin saadet tacını
Ol hümayun bahtı ol kadri yüce Ümmühanın evine vardı gece	Çekti ol demde burakı Cebrail Önüne düştü anâ oldu delil	Yürü kim meydan senindir bu gece Sohbeti sultan senindir bu gece
Anda iken nagehan ol yüzü ak Cennete var dedi Cebrail Hak	Tarfetül'ayn içre ol şahı harem Geldi Kudse erdi vü bastı kadem	Ermedi evvel gelen bu devlete Kimse layık olmadı bu ri'fate
Bir murassa taç ve bir hulle kemer Hem dahi al bir burak-ı muteber	Enbiya ervahı karşı geldiler Mustafaya izzet ikram kıldılar	Çünkü kamusun görüp geçti öte Vardı erişti ol ulu hazrete
Ol habibime ilet binsin anâ Arşımı seyreylesin görsün beni	Pes geçip Mihriba ol hayrül' enam Enbiya ervahına oldu imam	Bi hurufu lafs-ı sazt ol padişah Mustafaya söledi bî iştibah
Cebrail çün cennette vardı revan Gördü kimin kırk burak otlar heman	İki rekât kıldı Aksada namaz Öyle emretmiş idi ol bi niyaz	Dedi kim mahbubu matlubun benem Sevdiğin can ile mabudun benem
İçlerinden bir burak ağlar kati Yemez, içmez, kalmamış hiç takati	Ol gece durmadı ceylan eyledi Şöyle kim eflaki seyran eyledi	Gece gündüz durmayıp istediğin Nola kim görsem cemalin dediğin
Gözlerinden yaşı ceyhun eylemiş Ciğerini dert ile hun eylemiş	Her birinden türlü hikmet gördü ol Ta ki vardı Sidreye erişti ol	Gel Habibim sanâ aşık olmuşam Cümle halkı sanâ bemde kılmışam
Dedi Cebrail nedir ağladığın Hüznile can ü ciğer dağladığın	Cebrailin durağıdır ol makam Nüh felek ta kim turalıdan nizam	Ne muradın var ise kılam reva Eyleyem bir derde bin türlü deva
Baki yoldaşın yeyip içip gezer Sen inilersin, canın ne sezer?	Kaldı Cebrail makamında hemin Dedi anâ Rahmeten lil alemin	Mustafa dedi ya rabbenalalemin Ey hatabuşu atası çok kerim
Dedi kırk bin yıl durur kim ya emin Aşk durur banâ yemek, içmek hemin	Bilmezem bu yollrı ben nideyim Kim garibem bunda kande gideyim	Ol zaif ümmetlerin hali ne ola Hazretine nice anlar yol bula
Nagehan bir ün işitti kulağım Ol zamandan bilmezem sağı solum	Cebrail dedi Resule ey Habib Sanmagıl bu yerde sen garib	Gece gündüz işleri isyan kamu Korkarım ki yerleri ola tamu
Ya Muhammed deyuben çağıldılar Bir seda birden yürekler deldiler	Senin için yaratıldı nüh felek İns ü cinnü, hur ü cennet hem melek	Ya İlahi hazretinden hacetim Bu durur kim olan makbul ümmetim
Ol zamandan bilmezem kim olmuşam Ol adın ismine aşık olmuşam	Bundan hatmoldu benim seyrangahım Maverasından dahi yok ââhım	Hak Tealadan erişti bir nida Ya Muhammed ben sanâ kıldım ata
Yüreğim içinde eridi yağım Aşık oldu görmeden bu kulağım	Ban böyle emredübtür Zülcelal Açmayam ben bundan öte perrü bâl	Ümmetini sanâ verdim ey Habib Cennetimi anlara kıldım nasib
Cenneti başıma aşkı dar eder İşimi veyley-ü nehar üş zar eder	Eğer geçem bir zerre denlu ileru Yanârim baştan aşağı ey ulu	Ey habibim nedir ol kim diledin Bir avuç toprağa minnet eyledin
Gerçi zahir cennet içinde duraram Ma'nide narın azabın görürem	Dedi Cebraille ol şah-ı cihan; Pes makamında dur imdi sen heman	Ben sanâ aşıkı olucak ey latif Senin olmaz mı dü alem eş şerif
Ger eremezsem visaline anın Uruserem terkini can ün tenin	Rah-ı aşkta kim sakınır canını Ol kaçan görse gerek canânını	Zatıma mir'at edindiğim zatını Bile yazdım adım ile adını
Cebrail eder buraka ey burak Verdi Hak maksudunu kılma firak	Çün ezelden banâ aşk oldu delil Yanâr isem yanâyım ben ey Halil	Hem dedi kim ya Muhammed ben seni Bilürem göremeğe doymazsın beni
Kimde kim aşkın nişanı vardurur Akibet maşuka anı er görür	Rah-ı aşk sanma gafil serseri Belki katmer nesnedir vermek seri	Liyk varıp davet et kullarımı Ta gelüben göreler didarımı
Gel beru maşukuna er göreyim Yüreğin zahmine merhem urayım	"Ger dilersiz, bulasız oddan necât Aşk ile, derd ile edin essalat "	Tarfet-ül ayn içere ol Fahri cihan Ümmühanı evine geldi heman
Aldı cebrail burakı ol zaman Ta Cenab-ı Ahmede geldi heman	Söyleşirken Cebrail ile kelam Geldi Refret önüne verdi selam	Her ne vaki oldu ise serseter Cümlesin ashabına verdi haber
Hak selam etti sanâ ey Mustafa Kim mübarek hatırın bulsun safa	Aldı ol şah-ı cihanı ol zaman Sidreye gitti vü getirdi heman	Dediler ey kible-i İslam-ı din Kutlu olsun sanâ mir'ac-ı güzün
Dedi kim gelsin konuklarını anı Arşımı seyreylesin, görsün beni	Gördü gök ehli ibadette kamu Her biri bir türlü taatte kamu	Biz kamumuz kullarız sen şahsın Gönlümüz içinde ruşen mahsın
Bu gece zahir olur esrar-ı Hak	Kim tehliil ü kimi temcid okur	

Gösteriserdir sanâ didar-ı Hak
Zemzem ile doldu kevn ile mekan
Arşa varır dediler Fahr-i Cihan
Hem sekiz cennet kapısı açtılar
Alemin üstüne rahmet saçtılar

Kimi tesbih ü kimi tahmid okur
Kimi kıyamda kimi kılmış rükû
Kimi Hakka secde kılmış ba huşû
Kimisini aşk-ı Hak almış durur
Valehü hayran'ü mest kalmış durur

Ümmetin olduğumuz devlet yeter
Hizmet kıldığımız izzet yeter

Evvel Andık

Evvel andık anı kim evveldir ol
Evveline bulmadı hiç akl yol
Evvelin ol evvelidir bigûman
Ahirin hem ahiridir cavidan
Çünkü Hak evvelliğin bildik ayan
Dinle imdi kılayım sûn'un beyan
Hak Tela ne yarattı evvela
Cümle mahlukattan kim evvel ola
Mustafa nurunu evvel kıldı var
Sevdi anı ol kerimü girgidar
Her ne türlü kim saadet vardürür
Yahşi hu, gerekli adet vardürür
Hak sanâ verdi mükemmel eyledi
Yaradılmıştan mufaddal eyledi

Andan oldu her nihan-ü aşikar
Arş-ü ferş-ü yerde gökte ne ki var
Ger Muhammed olmaya idi ayan
Olmayiserdi zemin ü asuman
Hem vesile olduğu için ol Resul
Ademin Hak tevbesini kıldı kabul
Ger Muhammed gelmeseydi aleme
Tac-i izzet ermez idi Ademe
Nuh anıçün buldu hem garktan necat
Dağı doğmadan göründü mûcizat
Cümle anın dostluğuna adına
Bunca izzet kıldı Hak ecdadına
Ceddi olduğ için anın hem Halil
Narı cennet kıldı anâ ol Celil

Hem dahi Musa elindeki asa
Oldu anın hürmetine ejderha
Ölmeyip İsa gök'e buldu yol
Ümmetinden olmak için idi ol
Gerçi kim bunlar dahi mürseldürür
Lîk Ahmed ekmelü efdaldürür
Çün temenni kıldılar Haktan bular
Kim Muhammet ümmetinden olalar
Sünnetin tut ümmeti ol ümmeti
Ta nasip ola sanâ Hak rahmeti